

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรนั้นมีอยู่หลายประการ ได้มีผู้วิจัยและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้หลายท่าน ผู้วิจัยเห็นสมควรที่จะได้นำผลงานการค้นคว้าของนักการศึกษาเหล่านั้นมาแสดงไว้เป็นตัวอย่าง เพื่อให้เห็นว่ามีความสนใจวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพียงใด

ผลงานค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ผลงานจากเอกสารและจากการวิจัยในประเทศไทย และจากต่างประเทศ

เอกสารและการศึกษาวิจัยในประเทศไทย

มีนักการศึกษาหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนภาษาอังกฤษที่ไม่ประสบผลสำเร็จไว้หลายประการ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู คือ ขาดครูที่ได้รับการฝึกฝนทางด้านการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นอย่างดี ครูมีความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนและเนื้อหาที่สอนไม่เพียงพอ โสภคที่สนับสนุนไม่ถูกต้องเหมาะสม เลือกเนื้อหาจากแบบเรียนมาสอนไม่ถูก คือไม่ทราบว่าเนื้อหาใดเหมาะสมที่จะนำมาสอนให้นักเรียน¹ ครูที่สอนในระดับนี้บรรจ

¹Velas Hannarkin, A Handbook on English Language Teaching Methods for Thai Teacher Trainee's (Bangkok : SEAMEO Regional English Language Center, 1970), p.1.

จากครูที่มีวุฒิคำ โดยเข้าใจว่าเนื้อหาการเรียนในระดับนี้ง่าย ครูที่มีวุฒิสูงกว่าเด็กเล็ก น้อยก็อาจสอนได้ ฉะนั้นจึงปรากฏว่าการสอนภาษาอังกฤษในวันประถมศึกษามากไม่ได้ผลดี เด็กอ่านออกเสียงผิด ๆ เป็นนิสัยติดตัวยากที่จะแก้ไขได้ กลายเป็นภาระหนักแก่ ครม.มัธยมซึ่งแทนจะสอนต่อเนื่องกันไปกลับต้องมาเสียเวลาทบทวน แก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดมา แทรกชนคน ๆ¹

บางโรงเรียนจัดครูสอนโดยแบ่งเนื้อหาวิชาเป็นตอน ๆ เพื่อสอนเป็นราย ชั่วโมง แล้วบรรจุครูต่างคนกันเขาสอนตามรายวิชานั้น ๆ การสอนโดยแยกครูและแยก ชั่วโมงสอนเช่นนี้ไม่มีโอกาสให้เกิดความเป็นปึกแผ่นของทักษะ เรียนแล้วก็ลืม สอนแล้ว ก็ต้องรื้อกลับมาสอนใหม่ ไม่มีวันจบสิ้น²

2. จำนวนนักเรียนแต่ละห้องมากเกินไป เมื่อเทียบกับจำนวนครูที่มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง ทั้งในเชิงภาษาและวิธีสอน จึงเป็นสิ่งเหลือวิสัยที่จะให้บังเกิด ผล ถึงแม้ในระดับอุดมศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่ก็ไม่มีความรู้ความสามารถทางภาษาดีพอ ที่จะเป็นเครื่องมือคนควาหาความรู้จากการอ่านตำราภาษาอังกฤษได้³

3. นักเรียน มีปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนนั้น ได้แก่ นักเรียนไม่มีแรงจูงใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษ ขาดการฝึกฝนให้รู้จักพึ่งตัวเอง มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษ ไม่ดีพอสำหรับที่จะเรียนชั้นสูง ๆ ต่อไป และมีทัศนคติไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งเกิดขึ้นเนื่อง

¹ สาย ภานุรัตน์, "หลักสูตรและบทบาทของหลักสูตรในการเรียนการสอน," ใน รายงานการประชุมทางวิชาการ เรื่อง ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย, หน้า 178.

² สุโร พงษ์ทองเจริญ, วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520), หน้า 49.

³ กัญจนา สินธวานนท์, "ภาษาอังกฤษนั้นสำคัญไฉน," วารสารครูศาสตร์ 1 (ธันวาคม-มีนาคม 2515) : 11.

จากวิธีสอนที่ไม่ดีของครู ครูเข้มงวดจนเกินไป ไม่มีความเห็นอกเห็นใจนักเรียน บทเรียน
ที่ครูสอนไม่น่าสนใจ ผลก็คือนักเรียนกลายเป็นปฏิสัมพันธ์กับภาษาอังกฤษไป

4. แบบเรียน ปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นจากแบบเรียนก็คือ แบบเรียนมิได้แต่ง
ขึ้นสำหรับใช้กับนักเรียนไทยโดยเฉพาะ และแม้ว่าในปัจจุบันจะมีแบบเรียนอยู่สองชุดซึ่ง
ใช้อยู่ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แต่งขึ้นใช้กับนักเรียน
ไทยโดยเฉพาะแล้วก็ตาม ก็ยังคงมีปัญหาอยู่อีกนั่นเอง เพราะยังมีความเห็นขัดแย้งกันอยู่
ทางด้านความคิดและทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นเนื้อหาในแบบเรียนที่ใช้อยู่ใน
ระดับต่าง ๆ ก็ไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงทำให้ผู้เรียนต้องเรียนในสิ่งเดียวกันซ้ำ ๆ ซึ่ง
นอกจากจะทำให้เสียเวลาไปโดยไร้ประโยชน์แล้วยังอาจทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีขึ้นภายใน
ตัวผู้เรียนได้อีกด้วย

5. หลักสูตรและระบบการบริหาร เนื่องจากระบบการบริหารของประเทศ
ไทยเป็นแบบรวมอำนาจไว้ที่ศูนย์กลางอย่างเข้มงวด หลักสูตรจึงถูกกำหนดมาจากแหล่ง
เดียวกัน และใช้เหมือนกันทั่วประเทศ หลักสูตรกำหนดขอบเขตของเนื้อหาไว้เพื่อการ
สอบเท่านั้น นอกจากนี้ระบบบริหารยังมีบทบาทต่อการบรรจุครูเข้าสอน โดยทั่วไปมี
แนวโน้มว่าจะบรรจุครูผู้ดี ๆ เข้าสอนในชั้นต้น จึงเป็นการวางพื้นฐานที่ผิด ๆ ให้กับ
นักเรียน

6. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นต่าง ๆ ไม่สัมพันธ์และถ
เนื่องกัน เช่น ระดับประถมปลายกับมัธยมศึกษาตอนต้น จึงทำให้เกิดความสูญเปล่าทั้ง
แรงงานและเวลา เพราะการใช้เวลาส่วนใหญ่ไปสอนสิ่งที่ซ้ำกัน¹

ในปี พ.ศ. 2513 กองวางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ออกแบบ
สอบถามความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย เช่น

¹ Velas Hannarkin, A Handbook on English Language Teaching
Methods for Thai Teacher Trainee's, pp. 11 - 24.

ศึกษานิเทศก์ อาจารย์สถาบันอุดมศึกษา ครูสอนภาษาอังกฤษ ครูใหญ่และอาจารย์ใหญ่ เพื่อสำรวจความเห็นเรื่อง ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย ผลจากการสำรวจ พอประมวลความเห็นสำคัญ ๆ โดยสรุปได้ดังนี้

1. การเริ่มสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาที่ 2) แก่นักเรียนในแต่ละชั้น มีผลที่ผลเสียแตกต่างกัน การจะตัดสินว่าควรจะเริ่มสอนเมื่อใด ชั้นไหน จำเป็นต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์หรือนโยบายของชาติ สถานการณ์และทรัพยากรของประเทศเป็นสำคัญ
2. ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษไม่ขึ้นอยู่กับการสอนเมื่อใด แต่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอน วิธีสอน อุปกรณ์ จำนวนนักเรียนในชั้น และความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคม
3. ประเทศต่าง ๆ ในโลกเริ่มสอนภาษาที่ 2 ในระดับอายุหรือชั้นต่างๆ กัน มีตั้งแต่อนุบาล, ป.1, ป.2 - 3, ป.4 - 5, ปีแรกของประถมปลาย และมีขมกคิดในแง่ระดับอายุ ประเทศต่าง ๆ เริ่มสอนภาษาที่ 2 เมื่ออายุ 5, 7-8, 10, 11, 12 ปี
4. โรงเรียนราษฎร์ในประเทศต่าง ๆ (18 ประเทศ) มีแนวโน้มที่จะเริ่มสอนภาษาที่ 2 ในการศึกษาระดับแรก (ประถม)
5. ประเทศต่าง ๆ ส่วนใหญ่จัดสอนภาษาที่ 2 เป็นเวลาติดต่อกัน 6-7 ปี (55 ประเทศ) นอกนั้นสอน 3 ปี (4 ประเทศ), 8 ปี (9 ประเทศ) และ 9 ปี (2 ประเทศ)
6. ผลจากการสำรวจด้วยแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเด็กประถมปีที่ 5 มีความพร้อมทางสติปัญญา ความจำ ความสนใจมากกว่าเด็กชั้นอื่น ๆ
7. ก่อนสอนภาษาที่ 2 ควรปูพื้นฐานภาษาไทยให้ดีก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างอนุบาลถึงประถมปีที่ 4 และเห็นว่าเด็ก 1.5 มีพื้นฐานภาษาไทยดีพอที่จะสอนภาษา

ที่ 2 ใต้

สำหรับทางด้านการวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษนั้น ได้มีผู้วิจัยไว้ดังนี้

สุวรรณี เต็งอำนวย ใ้สำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร เมื่อปี พ.ศ.2508 สรุปปัญหาด้านต่าง ๆ ได้คือ

1. ด้านวิชาการ ครูขาดอุปกรณ์การสอนเพราะไม่ค่อยได้รับการสนับสนุน สถานที่ไม่ค่อยอำนวยให้ใช้
2. ด้านบริหาร ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ไม่ยืดหยุ่นพอ เวลาสอนมีน้อย จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป จำนวนชั่วโมงสอนและวิชาสอนของครูไม่เหมาะสม ครูผู้สอนไม่ได้อำนาจทางวิชาการมากเท่าที่ควร
3. ด้านเกี่ยวกับตัวนักเรียน นักเรียนที่สนใจภาษาอังกฤษจริง ๆ

มีน้อย

ผู้เขียนได้เสนอแนะว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีสุขภาพที่ บุคลิกภาพที่ดี มีความรู้ทั้งในทางวิชาการและวิชาชีพ ในการสอนนั้นครูต้องเตรียมการสอนอย่างดี มีการสอนที่เร้าใจนักเรียน และให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ได้ ก็จะต้องมุ่งฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน โดยครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดี และต้องมีการวัดผลภายหลังการสอนเสมอ²

ในปีเดียวกันนี้ เจียรนัย สุรตพิพิธ ได้ทำการศึกษาดังความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ในจังหวัดพระนครและธนบุรี สรุป

¹สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, กองวางแผนการศึกษา, รายงานการประชุมทางวิชาการ เรื่อง ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย, หน้า 10-11.

²สุวรรณี เต็งอำนวย, "การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508), หน้า 95-96.

ความคิดเห็นได้ว่า ครูส่วนมากมีความคิดเห็นและทัศนคติที่คัดค้านการสอนภาษาอังกฤษ แต่ปัญหาในคานวูชิตำ รายได้ที่ต้องประหยัด หลักสูตรกับคะแนน และเวลาเรียนไม่สัมพันธ์กัน อุปกรณ์การสอนมีไม่พอ สถานที่ไม่เอื้อในการใช้อุปกรณ์ เนื้อหาในแบบเรียนไม่ค่อยเหมาะสม¹

สำหรับปัญหาทางด้านการทดสอบนั้น ศรีทัศน์กร อินทุสุต ทำการสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี สรุปปัญหาได้ว่า ครูส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจในเรื่องการทดสอบ การทดสอบไม่สัมพันธ์กับวิธีการสอน ครูบางคนที่มีความเข้าใจในเรื่องการทดสอบพอใช้ได้ แต่ไม่นำไปปฏิบัติ จึงเสนอแนะให้ครูพยายามหาความรู้ทางด้านการทดสอบ และสนับสนุนให้ครูได้ใช้ความสามารถในคานนี้ด้วย²

ในปี 2511 บุญผดชาติ เพ่งพิณิจ ทำการศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษารายสรุปปัญหาการสอนภาษาอังกฤษได้ดังนี้

1. สถานภาพในการดำเนินการสอนของครู พบว่าครูส่วนใหญ่มีคุณวุฒิเหมาะสมกับระดับชั้นที่สอน คือมีวุฒิปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่และมีความรู้ ความพร้อมในการสอนในชั้นนี้ทุกประการ แต่จำนวนครูยังไม่ค่อยเพียงพอนัก

¹เจียรนัย สุรัตพิพิธ, "ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508), หน้า ก.

²ศรีทัศน์กร อินทุสุต, "การสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510), หน้า จ.

2. ความกึกกั้นของครูส่วนมากคือ ทำการสอนภาษาอังกฤษด้วยใจรักที่จะสอนอย่างแท้จริง

3. ปัญหาในด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้นแยกได้คือ
- 1) นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนเลย
 - 2) พื้นความรู้ของนักเรียนต่างกันมาก
 - 3) แบบเรียนยังมีไม่พอ และบางเล่มมีเนื้อหามากไป
 - 4) ขาดอุปกรณ์สำหรับฝึกทักษะการใช้ภาษา เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา
 - 5) ครูไม่ค่อยมั่นใจในการสร้างข้อทดสอบ¹

ต่อมาในปี 2512 วิรัตน์ ไวยกุล ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2512 สรุปปัญหาคานต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. คำนเกี่ยวกับตัวครู การออกเสียงภาษาอังกฤษของครูยังทำไม่ได้คือเท่าที่ควร โอกาสที่ครูจะได้รับการอบรมมีน้อย ครูคนเดียวกันต้องสอนหลายวิชา และมีชั่วโมงสอนค่อนข้างมาก ทำให้ไม่สามารถจะเอาใจใส่ปรับปรุงการสอนได้เต็มที่
2. คำนกิจกรรมการสอน โรงเรียนขาดอุปกรณ์ ครูขาดความรู้และสภาพแวดล้อมไม่อำนวยในการจัดกิจกรรมการสอน
3. คำนหลักสูตรและแบบเรียน หลักสูตรมีเนื้อหากว้างเกินไป เนื้อเรื่องในหนังสือเรียนบางตอนสับสน และไม่ค่อยเหมาะสมกับท้องถิ่น²

¹บุบผชาติ เพงพิณิจ, "การศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2511" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512), หน้า 109-110.

²วิรัตน์ ไวยกุล, "การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2512" (ปริญญา-วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2513), หน้า 99-100.

เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ

เนื่องจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือเป็นภาษาที่สองนั้น ย่อมจะต้องมีวัตถุประสงค์ในการสอน หลักสูตร วิธีสอน การดำเนินการสอน และกิจกรรมการสอน แตกต่างไปจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดของตนเอง ดังนั้นการศึกษาเอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องส่วนใหญ่จึงมุ่งไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ หรือการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษา ไม่ใช่การสอนภาษาอังกฤษในประเทศอังกฤษ หรือการสอนภาษาอังกฤษในสหรัฐอเมริกา ซึ่งผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นประจำอยู่แล้ว เพราะถือว่าปัญหาจะต่างกันกับการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

โจเซฟ มิเชล (Joseph Michel) ได้กล่าวถึงการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศนั้นเป็นงานที่หนักมากสำหรับผู้เรียน แต่ผู้เรียนที่มีสติปัญญาพอสมควรทุกคนสามารถประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศได้ ถ้าหากได้ครูที่ดีและแบบเรียนที่ดี¹

สตีเวน แดเรียน (Steven Darian) ได้ศึกษาประวัติการสอนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศแก่นักศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ในเขตที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติด้วย ระหว่างปี ค.ศ. 1881-1965 เขาได้เห็นว่า สิ่งสำคัญในการสอนก็คือต้องคำนึงถึงแบบเรียนและอุปกรณ์การสอนให้มาก²

¹Joseph Michel, Foreign Language Teaching, (New York : The Macmillan Company, 1967), p.404.

²Steven G. Darian, "A History of the Teaching of English as well as Foreign Language in American Colleges and Universities 1881 - 1965," Dissertation Abstracts 29 (February 1969) :2695A-2696A.

รัสเซล ฮาร์โลด บิชอป (Russell Harold Bishop) ได้ทำการศึกษาการใช้วิธีสอนภาษาต่างประเทศที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐออเรกอน ตามโครงการ FLES : (Foreign Language Elementary School) หรือโครงการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า วิธีสอนที่ครูใช้ได้ดี เช่น การใช้ดนตรี การใช้เพลง การแสดงเรื่องตลกสั้น ๆ และการแสดงแบบละคร รวมไปถึงการฝึก (Drills) การแสดงบทบาท (Role Playing) และการฝึกพูด-ฝึกฟัง

อุปกรณ์การสอนที่ใช้โดยผลดีที่สุดคือ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง เครื่องใช้หูฟัง (Earphone) ภาพยนตร์ และเกมต่าง ๆ

วิธีการวัดผลที่ใช้โดยผลดี ได้แก่ การถามตอบปากเปล่า สอบโดยให้นักเรียนวาดรูปตามที่ครูสั่งให้ทำ (Drawing Quizzes) ขอสอบเขียนคอมในกระดาษ ขอสอบจากแผ่นบันทึกเสียง การทดสอบโดยใช้เกมต่าง ๆ

สำหรับวิธีสอนที่ครูใช้ไม่ได้ผล ได้แก่ การให้ทำแบบฝึกหัดแปล การใช้วิธีการอธิบายกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ การใช้วิธีฝึกทำ ๆ มากเกินไป การใช้วิธีฝึกพูด-ฝึกฟังโดยไม่มีภาพหรือของจริงซึ่งจะช่วยเพิ่มความเข้าใจให้เห็นมากพอ ตลอดจนถึงการใช้บทเรียนก่อนหรือหลังการเรียนโดยโทรทัศน์

อย่างไรก็ดีจากการสำรวจครั้งนี้พบว่า ครูได้ใช้วิธีสอนหลายวิธีต่าง ๆ กัน การสอนที่ศึกษานิเทศก์จะใช้วิธีสอนหลายอย่าง และใช้อุปกรณ์มากขึ้น โดยเฉพาะครูที่สอนภาษานั้นได้เข้ารับการอบรมอยู่อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนั้นยังมีการให้ครูสอนภาษาได้เดินทางไปศึกษาในต่างประเทศ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพของครู¹

จะเห็นได้ว่า การที่ครูสอนภาษาได้เข้ารับการอบรมอยู่อย่างสม่ำเสมอ นั้นเป็น

¹Russell Harold Bishop, "Foreign Language in the Elementary School : A Study of Methods in Selected Areas of Oregon," Dissertation Abstracts 27 (January 1967) : 2093-2094.

ผลดีแก่ตัวครูเป็นอย่างมาก เพราะทำให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมเพื่อจะได้นำมาช่วยในการปรับปรุงแก้ไขบุคลิกลักษณะและทักษะในการสอนให้ดีขึ้น แต่ตามความเป็นจริงแล้วครูไม่ค่อยได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมหรือแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างทั่วถึงและบ่อยครั้ง มีนักการศึกษาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มพูนความรู้ของครูไว้หลายท่านด้วยกัน เช่น โดนาลด์ เจ โบเวน (Donald J. Bowen) กล่าวไว้ว่า การสัมมนาครูสอนภาษาอังกฤษนั้นสำคัญมาก เพราะจะช่วยสร้างพื้นฐานอันสำคัญแก่ครู ครูส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้รับการอบรมในการสอนภาษาอังกฤษมาเลย แม้ว่าจะมีเอกสารที่กล่าวถึงวิธีการสอนภาษาแบบใหม่หรือตามหลักภาษาศาสตร์ที่สมบูรณ์ และมากมายเพียงใดแล้วก็ตาม แต่ห้องสมุดของโรงเรียนเกือบจะไม่มีหนังสือเหล่านี้ไว้เลย ครูจำต้องได้รับการช่วยเหลือใหญ่หลักการสอนวิธีใหม่ ๆ รวมไปถึงใหม่คู่มือครู วิธีสอนทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติจริง ขอความในทฤษฎีการสอนก็ควรจะได้มีการอธิบายให้ครูได้ทราบอย่างดี พร้อมทั้งตัวอย่างที่เห็นชัดเจนพอที่จะนำไปปฏิบัติจริงได้¹

วิลเลียม ยอร์จ แกสคิลล์ (William George Gaskill) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับการอบรมของครู โดยศึกษาถึงผลของการเพิ่มวิชาภาษาต่างประเทศเข้าเป็นวิชาสามัญในหลักสูตรในโรงเรียนประถมแห่งหนึ่ง สรุปผลได้ว่าครูในโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรมในการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาสเปน) มาก่อน หรือมีประสบการณ์ในการสอนภาษานั้นมาเลย เพียงแต่มีความรู้ในการสอนภาษาต่างประเทศโดยทั่วไปจากการฝึกหัดครูเท่านั้น แต่ครูก็เข้ารับการอบรมเพิ่มเติมด้วยความกระตือรือร้น และสนใจอย่างมาก ภายหลังจากที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนภาษานั้นมาอย่างดีแล้ว ครูก็เข้าร่วมโครงการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษา

¹ Donald J. Bowen, "The Philosophy and Principles of English Teaching in the Philippines" Techniques and Procedures in Second Language Teaching, 4 (January 1962) : 6.

(FLES) ได้อย่างดียิ่ง บัดนี้ครูเชื่อว่าการสอนภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กทุกคนนั้นสามารถทำได้โดยวิธีฝึกฟัง ฝึกพูด และครูก็เชื่อว่า การมีความรู้ในภาษาต่างประเทศนั้นเป็นประโยชน์ต่อเด็กทุกคน ครูได้รายงานโดยสรุปจากประสบการณ์ของตนว่า ถ้าครูสนใจและกระตือรือร้นอย่างแท้จริงแล้ว ครูก็สามารถจัดปัญหาการไม่รู้อาษาต่างประเทศเสียได้ และจะเป็นครูในโครงการ FLES ได้อย่างสมบูรณ์ ช่วงเวลาสอนภาษาต่างประเทศที่คุ้มค่าที่สุดคือสอนทุกวัน วันละ 20 นาที

ผู้ปกครองนักเรียนในท้องถิ่นที่ทำการศึกษารังนี้โดยยอมรับและเห็นพ้องกับโครงการสอนภาษาของ FLES และเห็นว่าควรจัดสอนภาษาพูดสนทนาในชั้นเริ่มเรียน ส่วนการสอนเขียนและอ่านนั้นควรให้เริ่มในชั้นประถมศึกษาปีที่หกหรือเจ็ด

จากบันทึกผลการเรียนที่ติดต่อกันมานานในท้องถิ่นนั้น แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงเลย ทั้งนี้ที่ได้เพิ่มวิชาภาษาต่างประเทศหรือภาษาสเปนเข้าไป¹

ในปี ค.ศ. 1968 แจ็ค วอลเตอร์ โรดส์ (Jack Water Rhodes) ได้ทำการศึกษาดังการดำเนินการบริหารโครงการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในรัฐแคลิฟอร์เนีย สรุปได้ดังนี้

1. การสอนภาษาต่างประเทศภาษาเดียวในโรงเรียนประถมศึกษาศึกษามีแนวโน้มที่จะทำให้โครงการพัฒนาการสอนภาษาต่างประเทศภาษาอื่น ๆ บรรลุผลได้เร็วขึ้น
2. การใช้ระยะเวลาสอนช่วงสั้น ๆ บ่อย ๆ ดีกว่าการสอนที่ใช้ระยะเวลาสอนชว่งยาว ๆ แต่สอนน้อยครั้ง โดยเฉพาะในเด็กเล็ก เวลาช่วงสั้นมากยิ่งดี

¹William George Gaskill, "A Study of Some of the Effects of Adding Foreign Language As Required Instruction in the Orinda Union School District," Dissertation Abstracts 24 (June 1964) : 5077.

3. ผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนให้มีการเรียนภาษาต่างประเทศน้อย
4. ครูชั้นประถมศึกษา จำเป็นต้องฝึกทักษะที่จำเป็นในการสอนนักเรียนระดับนี้ให้มากขึ้น¹

จากเอกสารและการศึกษาค้นคว้าวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือการสอนภาษาต่างประเทศนั้นได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ มีความสนใจที่จะสำรวจปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นระดับเริ่มเรียน โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพราะเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ว่า ควรจะให้มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาหรือไม่ ผู้วิจัยเห็นว่า การสำรวจปัญหาของครูสอนภาษาอังกฤษจะเป็นผลให้ทราบถึงทัศนคติและความพร้อมของครู เพื่อนำมาปรับปรุงการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่ (2521) ต่อไป

¹ Jack Water Rhodes, "Organization and Administration of Foreign Language Programs." Dissertation Abstracts 29 (October 1968): 1804 - 1805.